

CONTEXT

L'ARCA DE NOÈ

El Consell de la República una nau a la deriva

Hi ha històries que no se les creu ni qui les inventa. L'Arca de Noé per exemple és un text que ni les criatures espanyoles dels anys quaranta es tragaven. Una cosa és tenir imaginació i l'altra enfotre-se'n del crèdul lector. Amb el Consell de la República passa el mateix.

Agafar tot l'independentisme català i navegar junts és una idea tan descabellada com l'Arca. O falten espècies o en sobren o, sobre tot, durant el viatge es mengen els uns als altres.

El Consell, va néixer amb moltes fuites d'aigua. Parlant en la intimitat no hi creia ningú però tots pensaven que qui dia passa any empeny i això a

Waterloo ha estat una divisa molt estimada. I molt útil. Com qui no fa la cosa, la Catalunya exiliada i l'altra van passar una bona temporada ocupats en el Consell Republicà. No es parlava d'altra cosa. La finalitat era singular, acabar el que s'havia començat, o sigui la independència. De conya.

Enardits per la fita, els catalans compromesos van dedicar-se a buscar càrrecs i persones per ocupar-los. Es van presentar molts candidats i tots de solvència contrastada. Puigdemont, Comín, Castellà... gent nova amb empena.

Passada la primera flamarada, la inauguració i els discursos, el Consell va entrar en hivernació. Feien coses, i tant si en feien de coses però eren coses secretes, eren plans a la llarga, eren futur. L'hivern va durar massa i els projectes van quedar glaçats. Per ser concrets, els plans es van congelar però les maniobres dels escollits per anar junts dins la barca no van parar d'anar escalfant l'ambient. Al poc temps, bavor anava per una banda, estribord per l'altra la proa tirava i la popa frenava. Un vaixell català de totes, totes.

Fins que un teòric català va avisar a la Presidència del Consell. La idea m'agrada va dir el teòric, però hi ha una errada. És impossible tenir un Consell de la República, sense tenir República. Lo fetge de Déu! va exclamar un tarragoní que tenia una secretaria.

Fa no res, vist que la cosa no tirava i el colom no tornava amb branca d'olivera, la plana major va decidir acabar amb el Consell. O no, encara no se sap, però el merder és considerable entre altres coses perquè les parelles d'animals s'acusen els uns als altres i Noé ja no sap si enfonsar la barca o tirar-se ell directament a l'aigua.

